

bruar 1948 til sikkerhedsrådet en beretning om sikkerhedstilstandene i Palæstina.

Også formynderskabsrådet havde behandlet spørgsmålet og fremsat forslag til en detaljeret statut for Jerusalem og omegn i overensstemmelse med plenarforsamlingens beslutning, og statuten lå i løbet af foråret færdig, således at den kunne sættes i kraft, såfremt forholdene tillod det.

Den 1. april anmodede sikkerhedsrådet generalsekretæren om at indkalde en ekstraordinær plenarforsamling om Palæstina-spørgsmålet. Forsamlingen åbnede den 15. april.

Et forslag, fremsat fra amerikansk side som forhandlingsgrundlag, om at stille Palæstina under et midlertidigt internationalt mandat viste sig hurtigt uegnet til at samle det fornødne flertal. Der var endvidere under forsamlingen ingen udsigt til at opnå et flertal for en ophævelse af eller ændring af delingsplanen. På forsamlingens sidste møde den 14. maj opnåedes endelig et flertal for en resolution, hvis indhold var en henstilling til sikkerhedsrådet om at udpege en mægler med vidtgående mandat til forhandling med begge parter dels om våbenhvile, dels om endelige fredsbetingelser.

Få dage efter plenarforsamlingens afslutning udnævntes greve Folke Bernadotte (Sverige) til mægler. Denne sammenfattede sit syn på spørgsmålene i en redegørelse for de faktiske forhold og en angivelse af retningslinierne for en mulig endelig ordening, der fremkom som en rapport til plenarforsamlingen. Han underskrev denne i Jerusalem dagen før han fandt døden ved et attentat.

Beretningen blev afgivet af generalsekretæren til den ordinære generalforsamling umiddelbart efter dens sammentræden i Paris den 21. september 1948.

Behandlingen af grev Bernadottes be-

retning til plenarforsamlingen blev udsat gentagne gange, således at den — bortset fra en kortvarig drøftelse den 15. oktober — først i midten af november kom til behandling i 1. udvalg. Ved denne lejlighed var repræsentanter for Transjordanien, for »Israels provisoriske regering« og for den arabiske højkomité i Palæstina tilstede.

I tiden fra beretningens udarbejdelse til dens behandling var der sket en række ændringer i den politiske og militære situation; sikkerhedsrådet havde flere gange haft lejlighed til at beskæftige sig med forholdene i Palæstina, som navnlig gav anledning til den vigtige resolution af 16. november 1948 om gennemførelsen af våbenhvilen i Palæstina.

I flere af de indlæg, der blev fremsat under generaldebatten, gentoges de argumenter vedrørende Palæstina-problemet, der var blevet fremført under plenarforsamlingens tidligere behandling af denne sag.

På den danske delegations vegne fremhævede folketingsmand Per Federspiel de grunde, der efter hans formening talte for gennemførelsen af grev Bernadottes forslag, men tilføjede, at begivenhedernes udvikling havde fremkaldt en ny situation. Spørgsmålet om de arabiske flygtninge udgjorde dog et stort socialt problem, som nu måtte tages op til behandling.

Spørgsmålet om Israels optagelse som medlem af De Forenede Nationer blev nævnt af flere talere, men kom ikke til behandling, da sikkerhedsrådet ikke havde afsluttet sine overvejelser af den af Israels provisoriske regering indsendte henvendelse.

Et af den syriske delegation fremsat forslag om at forelægge den mellemfolkelige domstol spørgsmålet om De Forenede Nationers kompetence i denne sag fik 21 stemmer mod 21 og blev således ikke vedtaget.